



JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 20. april 2011
Kontor: Formueretskontoret
Sagsnr.: 2010-702-0142
Dok.: LWM40102

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 22 vedrørende forslag til lov om ændring af lov om erstatningsansvar og lov om arbejdsskadesikring (Tidspunktet for ophør af krav på erstatning for tabt arbejdsfortjeneste m.v.) (L 136), som Folketingets Retsudvalg har stillet justitsministeren den 29. marts 2011.

Lars Barfoed

/

Ole Hasselgaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 22 vedrørende forslag til lov om ændring af lov om erstatningsansvar og lov om arbejdsskadesikring (Tidspunktet for ophør af krav på erstatning for tabt arbejdsfortjeneste m.v.) (L 136):

”Ministeren bedes oplyse, om de for arbejdsskader siden 1. juli 2007 gældende kapitalfaktorer for omregning af løbende erstatning for tab af erhvervsevne til kapitalerstatning (og kapitalisering) må anses for at give en rimelig omregning med henblik på, at kapitalbeløbet har nogenlunde samme værdi, som den løbende erstatning, når der tages hensyn til renten, skadelidtes alder (køn) og skat – Hvilken kapitalfaktor gælder for en 20-, 30-, 40-, og 50-årig efter henholdsvis arbejdsskadesikringsloven og erstatningsansvarsloven, hvis kapitaliseringen skal ske i 2011, og hvis aldersreduktionen efter erstatningsansvarslovens § 9 sker på kapitalfaktoren (og ikke erstatningen) således, at faktorerne efter de to love bliver sammenlignelige?”

Svar:

1. Dansk rets almindelige regler om erstatning bygger på et princip om, at den, der har lidt et tab, kan overføre tabet på den, der som ansvarlig skadevolder har forvoldt tabet. Det er altså en forudsætning, at der er en ansvarlig skadevolder, der kan dække tabet. Ansvarsgrundlaget er som udgangspunkt et såkaldt culpa-ansvar, der indebærer, at tilskadekomne ikke kan få erstatning for hændelige skader. Der er dog visse steder i lovgivningen indført såkaldte objektive ansvarsgrundlag.

Erstatningsansvarsloven indeholder dansk rets regler for udmåling af erstatning for de forskellige former for tab, som en skadelidt efter omstændighederne har krav på at få dækket, når den pågældende er blevet påført en personskade. Loven indeholder således de nærmere regler om, hvilke poster der på baggrund af en forvoldt personskade skal betales erstatning for, og hvordan erstatningsbeløbene beregnes.

Udgangspunktet efter erstatningsansvarsloven med hensyn til personskadeerstatning er, at erstatningen skal give skadelidte en høj grad af dækning for det individuelle økonomiske tab. Efter erstatningsansvarslovens § 6, stk. 1, beregnes erstatning for tab af erhvervsevne på grundlag af den faktiske årsløn og med en fast kapitaliseringsfaktor, der i 1984 blev fastsat til ”6” og i 2002 er forhøjet til ”10”. Kapitalfaktoren i § 6 tager ikke hensyn til skadelidtes alder, og der foretages derfor en særskilt reduktion af erstatningen på grundlag af alder efter erstatningsansvarslovens § 9.

Udbetaling af erstatning for tab af erhvervsevne sker som et skattefrit kapitalbeløb.

2. Arbejdsskadesikringsloven er en del af den generelle sociale sikring, der suppleres af de generelle regler om ydelser efter sundhedsloven, sygedagpengeloven og lov om social pension.

Arbejdsskadesikringsloven omfatter både de skader (ulykker og erhvervs sygdomme), som arbejdsgiveren er ansvarlig for efter dansk rets almindelige regler, og hændelige skader, som de ansatte kommer ud for på arbejdet. Arbejdsskadesikringsloven sikrer, at de tilskadekomne (efterladte) får deres erstatning m.v. i tilfælde af skade. Samtidig sikres via reglerne om sikringspligt, at arbejdsgiverne overfører deres forpligtelser til et forsikringsselskab (ulykker) og til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring (erhvervssygdomme). Det betyder, at den enkelte arbejdsgiver ikke belastes direkte med udgiften til erstatning i tilfælde af skade.

Det er ikke tiltænkt, at arbejdsskadesikringsloven skal give samme høje grad af erstatningsdækning som erstatningsansvarsloven. Der henvises i den forbindelse til Arbejdsskadeudvalgets betænkning 1482/2006 om arbejdsskadesikring, side 16. Beskæftigelsesministeriet har oplyst, at der efter arbejdsskadesikringsloven beregnes erstatning for tab af erhvervsevne efter et erstatningsniveau på 83 pct. (fra 1. januar 2011). Hertil kommer, at arbejdsmarkedsbidraget – i modsætning til efter erstatningsansvarsloven – trækkes ud af den årsløn, der lægges til grund for beregningen af erstatningen, og at den årsløn, der lægges til grund for beregning af erstatning, er maksimeret efter arbejdsskadesikringsloven.

I arbejdsskadesager er erstatning efter arbejdsskadesikringsloven primær i forhold til erstatning efter erstatningsansvarsloven. Forskellen i erstatningsniveauet efter erstatningsansvarsloven og arbejdsskadesikringsloven indebærer, at tilskadekomne, hvis der er en ansvarlig skadevolder, i mange tilfælde vil kunne rejse et differencekrav efter dansk rets almindelige erstatningsregler ud over kravet efter arbejdsskadesikringsloven.

Med hensyn til kapitaliseringsfaktorerne i arbejdsskadesikringsloven har Justitsministeriet indhentet en udtalelse fra Beskæftigelsesministeriet, der har oplyst bl.a. følgende:

”Kapitaliseringsfaktorerne gældende for arbejdsskader fra 1. juli 2007 blev beregnet så kapitalerstatningen i princippet svarede til værdien af den løbende ydelse efter skat frem til folkepensionsalderen.

I beregningen af kapitaliseringsfaktorerne indgår:

- Beskatning af løbende ydelse
- Beskatning af kapitalafkastet
- Renter
- Regulering
- Dødelighed

I beregningen af skatteprocenten for den løbende ydelse indgik mellemskatteprocenten. Kapitaliseringsfaktorerne blev derfor ændret for skader indtrådt efter 1. januar 2011, så mellemskatten ikke længere indgår i beregningen.

Kapitaliseringsfaktorerne efter Arbejdsskadesikringsloven opgøres efter den tilskadekomnes alder opgjort i år og måneder på afgørelsestidspunktet.

Kapitaliseringsfaktorer gældende for skader indtrådt efter 1. januar 2011 er fastsat ved bekendtgørelse nr. 1220 af 28. oktober 2010 om omsætning af løbende ydelser til kapitalbeløb i 2011 efter lov om arbejdsskadesikring for ulykker indtrådt og for erhvervssygdomme anmeldt den 1. januar 2011 eller senere.

De i spørgsmålet omtalte kapitaliseringsfaktorer er:

	Mænd	Kvinder
20-årig	25,684	26,138
30-årig	20,330	20,754
40-årig	14,930	15,286
50-årig	9,537	9,772

„

3. Som omtalt ovenfor under pkt. 1 beregnes erstatning for tab af erhvervsevne efter erstatningsansvarsloven med en fast kapitaliseringsfaktor på 10, jf. erstatningsansvarslovens § 6, stk. 1. Kapitalfaktoren tager ikke hensyn til skadelidtes alder, men der foretages en særskilt reduktion af erstatningen på grundlag af alder efter erstatningsansvarslovens § 9.

Det er i lyset af de grundlæggende forskelle, der er på regelsættene i erstatningsansvarsloven og arbejdsskadesikringsloven – herunder på beregnings- og udbetalingsreglerne – efter Justitsministeriets opfattelse ikke umiddelbart muligt uden videre at gennemføre en sammenligning af kapitaliseringsfaktorerne i de to regelsæt, sådan som der lægges op til i spørgsmålet.